

Родолюбие

СПАХТЕ ЛИ ДОБРЕ, ГОСПОДИН ДЯНКОВ???

Спахте ли добре господин Дянков?????

Защото АЗ не спях добре. Не спях добре поради една причина. Вярно тя е нищожна за ВАС и надали ви интересува, но МЕН ме ужили, ужили ме, все едно пчела или оса, фрасна ме по главата все едно, че Кубрат Пулев ми е забил един в лицето.

Причината е толкова неинтересна за вас, че надали Вие ще се трогнете от една бедност, от едно безпаричие, от една мизерия. Но въпреки вашето бездушие и слаб интерес АЗ - Иван Стефанов Проданов ще ви разкажа какво толкова много разстрои моя сън. Ще ви разкажа тази история с надеждата, че Вие като Министър на финансите на Република България ще се трогнете и ще се осъзнаете.

Преди няколко дена аз (Иван Стефанов Проданов) и моята съпруга пристигнахме в родният и град на гости на тъста и тъщата. Преди това решихме да посетим местния магазин от голяма и известна верига да напазарим за вечерята ,все пак родителите ѝ са пенсионери и живеят много охолно с „огромната"

пенсия която получават. Както и да е - в магазина напълнихме една количка с продукти и се запътихме към касата. Опашката беше голяма, та се наложи да почакаме. Тогава моята половинка се сети, че не сме взели памперси за близнаците ни. Аз като кавалер и баща за пример (Умря циганката дет ме хвали ,ама) отидох към съответния щанд, който по стечение на обстоятелствата се намира до щанда с месо и там станах свидетел на следната молба на една възрастна жена към момичето, което обслужваше щанда.

"Мило дете отрежи ми 20 грама (Не е грешка, възрастната дама наистина каза 20 грама) салам от Хамбургския, че днес взех пенсия и си казах, бе и аз съм човек, да хапна малко салам."

Възрастната дама си взе поръчката и се запъти към щанда за сирене от където взе 100 гр. сирене и от там към касата. Естествено аз също се тръгнах с памперсите към касата. Опашката пред касата все така си беше дълга и понеже бяхме с повече покупки пуснахме възрастната женичка пред нас.

Какво стана обаче, когато се наложи жената да плати ????

Оказа се, че саламчето не е било 20 грама ,а 30гр. та не и достигнаха 0.15лв да си плати. Жената много се притисни започна да рови с треперещи ръце в протърканият си портфейл за стотинки, но уви не намери, виждах как сълзите напират в очите ѝ,тогава АЗ и дадох нужната сума и с това всичко се оправи.

Мислите си ,че ИСТОРИЯТА свършва до ТУК господин Дянков????? Неееееееее, тя продължава. Продължението е следното:

Вече в родителите на съпругата ми, с тъста ми седнахме

на масата, жените направиха салата, чукнах ме се с хубавата ракия на тъста и прекарахме една приятна вечер в компанията на децата, приятели, роднини и съседи. Съвсем бяхме забравили за днешната случка в магазина, НООООООО някой не беше забравил, и това беше възрастната женичка от магазина, същата тази на която не и стигаха тъпите 0.15лв.

Та на следващата сутрин, бяхме изненадани от неочакван, но много приятен гост.

Това беше тази женичка, понеже града е малък и всички кажи речи се познават тя разбрала кои сме и ни идваше на гости с малък подарък.

Знаете ли ГОСПОДИН ДЯНКОВ какъв беше подаръка??? Скромнен ГОСПОДИН ДЯНКОВ подарък, но от сърце - бяха питки със сиренце. Жената беше направила питки със всичкото сирене което беше взела предния ден и ни ги беше донесла на НАС!

Оказа се ,че след като си е взела ГОЛЯМАТА ПЕНСИЯ която получава, а това са огромните 140лв. жената си е купила дърва, платила тока и водата и са и останали огромните пари за харчене в продължение на 1 месец - 10лв.

Тъста ми ,който е бивш военен и познавах, като много корав мъж се разплака от нейната история.

Трябва да ви кажа ГОСПОДИН ДЯНКОВ, че никога през живота си не бях ял толкова сладки питки със сирене.

СЪВЕТВАМ ВИ ЕДИН ДЕН И ВИЕ ДА ГИ ОПИТАТЕ !!!